



Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (štvrtá rozšírená komora)

z 30. marca 2022*

„Hospodárska súťaž – Kartely – Trh nákladnej leteckej dopravy – Rozhodnutie, ktorým sa konštatuje porušenie článku 101 ZFEÚ, článku 53 Dohody o EHP a článku 8 Dohody medzi Európskym spoločenstvom a Švajčiarskom o leteckej doprave – Koordinácia prvkov ceny za služby nákladnej leteckej dopravy (palivová prirážka, bezpečnostná prirážka, platba provízie z prirážok) – Výmena informácií – Územná právomoc Komisie – Povinnosť odôvodnenia – Článok 266 ZFEÚ – Štátny nátlak – Jediné a pokračujúce porušenie – Výška pokuty – Hodnota predajov – Trvanie účasti na porušení – Poľahčujúce okolnosti – Podpora protisúťažného správania verejnými orgánmi – Neobmedzená právomoc“

Vo veci T-341/17,

British Airways plc, so sídlom v Harmondsworth (Spojené kráľovstvo), v zastúpení: J. Turner, R. O'Donoghue, QC, a A. Lyle-Smythe, solicitor,

žalobkyňa,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: N. Khan a A. Dawes, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci A. Bates, barrister,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh podľa článku 263 ZFEÚ na zrušenie rozhodnutia Komisie C(2017) 1742 final zo 17. marca 2017 týkajúceho sa konania podľa článku 101 ZFEÚ, článku 53 Dohody o EHP a článku 8 Dohody medzi Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o leteckej doprave (vec COMP/39258 – Nákladná letecká doprava) v rozsahu, v akom sa týka žalobkyne, a subsidiárne návrh na zrušenie alebo zníženie pokuty, ktorá jej bola uložená,

VŠEOBECNÝ SÚD (štvrtá rozšírená komora),

v zložení: predseda komory H. Kanninen (spravodajca), sudcovia J. Schwarcz, C. Iliopoulos, D. Spielmann a I. Reine,

tajomník: E. Artemiou, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní, ktoré sa konalo 13. septembra 2019,

* Jazyk konania: angličtina.

vyhlásil tento

Rozsudok¹

[omissis]

II. Konanie a návrhy účastníkov

- 59 Žalobkyňa návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 31. mája 2017 podala túto žalobu.
- 60 Komisia podala vyjadrenie k žalobe do kancelárie Všeobecného súdu 29. septembra 2017.
- 61 Žalobkyňa podala 31. januára 2018 do kancelárie Všeobecného súdu repliku.
- 62 Komisia podala 12. marca 2018 do kancelárie Všeobecného súdu dupliku.
- 63 Všeobecný súd 24. apríla 2019 podľa článku 28 svojho rokovacieho poriadku na návrh štvrtej komory rozhodol o postúpení tejto veci rozšírenému rozhodovaciemu zloženiu.
- 64 Dňa 16. augusta 2019 Všeobecný súd v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania stanovených v článku 89 rokovacieho poriadku položil účastníkom konania písomné otázky. Účastníci konania odpovedali v stanovenej lehote.
- 65 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky, ktoré im Všeobecný súd položil, boli vypočuté na pojednávaní z 13. septembra 2019.
- 66 Uznesením z 31. júla 2020 Všeobecný súd (štvrtá rozšírená komora) konštatoval, že nemá dostatok informácií a že treba vyzvať účastníkov konania, aby predložili svoje pripomienky k tvrdeniu, ku ktorému sa účastníci konania nevyjadrili, a nariadil opätovné otvorenie ústnej časti konania podľa článku 113 rokovacieho poriadku.
- 67 Účastníci konania odpovedali v stanovenej lehote na sériu otázok, ktoré položil Všeobecný súd 4. augusta 2020, a následne predložili pripomienky ku vzájomným odpovediam týchto účastníkov konania.
- 68 Rozhodnutím zo 6. novembra 2020 Všeobecný súd rozhodol o opätovnom ukončení ústnej časti konania.
- 69 Uznesením z 28. januára 2021 Všeobecný súd (štvrtá rozšírená komora) opätovne konštatoval, že nemá dostatok informácií a že treba vyzvať účastníkov konania, aby predložili svoje pripomienky k tvrdeniu, ku ktorému sa účastníci konania nevyjadrili, a nariadil opätovné otvorenie ústnej časti konania podľa článku 113 rokovacieho poriadku.
- 70 Komisia odpovedala v stanovenej lehote na sériu otázok položených Všeobecným súdom 29. januára a 16. marca 2021. Na výzvu Všeobecného súdu žalobkyňa následne predložila pripomienky k týmto odpovediam.

¹ Uvádzajú sa iba tie body rozsudku, ktorých uverejnenie považuje Všeobecný súd za užitočné.

- 71 Rozhodnutím z 25. mája 2021 Všeobecný súd rozhodol o opätovnom ukončení ústnej časti konania.
- 72 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zrušil napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu alebo v časti, v akej sa jej týka,
 - okrem toho alebo subsidiárne zrušil alebo znížil pokutu, ktorá jej bola uložená v napadnutom rozhodnutí,
 - uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.
- 73 Komisia v podstate navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zamietol žalobu,
 - zmenil výšku pokuty uloženej žalobkyni tým, že jej odníme všeobecné zníženie vo výške 15 % za predpokladu, že Všeobecný súd rozhodne, že obrat z predaja prichádzajúcich služieb nákladnej dopravy nemohol byť zahrnutý do hodnoty predajov,
 - uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania.

III. Právny rámec

[omissis]

A. O návrhu na zrušenie

[omissis]

3. O prvom žalobnom dôvode založenom na nesprávnom právnom posúdení alebo nedostatku odôvodnenia v rozsahu, v akom napadnuté rozhodnutie vychádza z právneho posúdenia nezlučiteľného s rozhodnutím z 9. novembra 2010, ktoré považuje za konečné

- 201 Žalobkyňa tvrdí, že napadnuté rozhodnutie je postihnuté vadou alebo subsidiárne nedostatočným odôvodnením, keďže porušenie opísané v jeho odôvodneniach a konštatované v jeho výroku je nezlučiteľné s porušením konštatovaným v rozhodnutí z 9. novembra 2010, ktoré sa v napadnutom rozhodnutí považuje za konečné, najmä vzhľadom na počet a totožnosť spolupáchateľov. Z toho vyplýva, že ani vnútroštátny súd, ktorý prejednáva následnú žalobu o náhradu škody, ani dotknutí dopravcovia nemôžu vyvodiť dôsledky z napadnutého rozhodnutia, pokiaľ ide o návrhy na náhradu škody.
- 202 Komisia namieta voči argumentácii žalobkyne.
- 203 Na úvod treba uviesť, že žalobkyňa v prvom rade tvrdí, že došlo k nesprávne mu posúdeniu, ktoré prezentuje ako nesprávne právne posúdenie. Argumentácia, o ktorú sa opiera toto tvrdenie, sa však úplne týka existencie údajných nezrovnalostí alebo rozporov vyplývajúcich z rozhodnutia Komisie o kombinovaní konštatovaní uvedených v rozhodnutí z 9. novembra 2010

a v napadnutom rozhodnutí. Treba teda konštatovať, že argumentácia žalobkyne sa v skutočnosti zakladá na kontradiktórnosti odôvodnenia, čo navyše potvrdzuje jej tvrdenie, formulované na podporu preukázania údajného nesprávneho právneho posúdenia, podľa ktorého „skutočnosť, že Komisia zachovala dve odporujúce si rozhodnutia konštatujúce porušenie proti jednému a tomu istému účastníkovi konania, vytvorí neprípustný zmätok v rámci právneho poriadku Únie“, v rozpore s požiadavkou, podľa ktorej „vnútroštátne súdy pri uplatnení práva Únie... musia mať možnosť vychádzať z jasných a presných konštatovaní Komisie“. Z toho vyplýva, že tento žalobný dôvod treba analyzovať tak, že sa zakladá len na porušení povinnosti odôvodnenia.

- 204 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že odôvodnenie aktu musí byť logické, najmä bez vnútorných rozporov, ktoré bránia porozumieť dôvodom, na ktorých sa tento akt zakladá (pozri v tomto zmysle rozsudok z 29. septembra 2011, *Elf Aquitaine/Komisia*, C-521/09 P, EU:C:2011:620, bod 151).
- 205 Podľa judikatúry však rozpor v odôvodnení rozhodnutia môže ovplyvniť jeho platnosť len vtedy, ak adresát aktu nie je schopný úplne alebo čiastočne poznať skutočné dôvody rozhodnutia, a preto je výrok aktu úplne alebo čiastočne bez právneho základu (rozsudky z 24. januára 1995, *Tremblay a i./Komisia*, T-5/93, EU:T:1995:12, bod 42, a z 30. marca 2000, *Kish Glass/Komisia*, T-65/96, EU:T:2000:93, bod 85).
- 206 V prejednávanej veci, ako vyplýva z odôvodnení 9, 11, 1091 a 1092 napadnutého rozhodnutia, konštatovania porušenia uvedené vo výroku proti žalobkyni sa obmedzujú na aspekty rozhodnutia z 9. novembra 2010, ktoré Všeobecný súd zrušil vo svojom rozsudku zo 16. decembra 2015, *British Airways/Komisia* (T-48/11, neuvverejnený, EU:T:2015:988). Iné aspekty tohto rozhodnutia v rozsahu, v akom ich žalobkyňa nespochybňovala, sa stali konečnými.
- 207 Komisia tak v napadnutom rozhodnutí riadne vysvetlila, prečo zohľadnila výrok rozhodnutia z 9. novembra 2010 v rozsahu, v akom sa týkal žalobkyne, a prečo v dôsledku toho obmedzila rozsah nových konštatovaní o porušení uvedených vo vzťahu k nej.
- 208 Je pravda, ako uvádza žalobkyňa, že prístup zvolený Komisiou vedie ku koexistencii konštatovaní o porušení voči nej, ktoré sa odlišujú najmä z dôvodu, že ich spolupáchatelia nie sú úplne tí istí. Zložky jediného a pokračujúceho porušenia týkajúce sa spojení v rámci EHP, spojení medzi EHP s výnimkou Únie a tretími krajinami a spojení medzi Úniou a Švajčiarskom sú tak v napadnutom rozhodnutí pripísané viacerým dopravcom, ktorým sa tieto konania v rozhodnutí z 9. novembra 2010 nepripísali.
- 209 Nevyplýva však z toho rozpor, ktorý by bránil správne pochopeniu napadnutého rozhodnutia. Táto situácia je totiž len výsledkom systému opravných prostriedkov, v rámci ktorého súd rozhodujúci o zákonnosti nemôže, pretože inak by rozhodol *ultra petita*, vyhlásiť zrušenie nad rámec zrušenia navrhovaného žalobkyňou a okolnosti, že žalobkyňa sa domáhala len čiastočného zrušenia rozhodnutia z 9. novembra 2010.
- 210 V rozsahu, v akom žalobkyňa tvrdí, že napriek iba čiastočnému zrušeniu rozhodnutia z 9. novembra 2010, pokiaľ ide o ňu, bola Komisia povinná vyvodiť dôsledky z rozsudku zo 16. decembra 2015, *British Airways/Komisia* (T-48/11, neuvverejnený, EU:T:2015:988), a to zrušením uvedeného rozhodnutia, treba konštatovať, že jej argumentácia splyva s argumentáciou uvedenou na podporu jej druhého žalobného dôvodu. Bude preto preskúmaná v tomto rámci.
- 211 Vzhľadom na vyššie uvedené sa tento žalobný dôvod musí zamietnuť.

4. O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 266 ZFEÚ

- 212 Žalobkyňa tvrdí, že Komisia porušila svoju povinnosť vyvodiť všetky potrebné závery zo skoršieho súdneho rozhodnutia, ktorá jej vyplýva z článku 266 ZFEÚ, a že v dôsledku toho treba zrušiť napadnuté rozhodnutie alebo prinajmenšom článok 3 písm. e) jeho výroku.
- 213 Žalobkyňa vytýka Komisii najmä to, že sa pri ukladaní pokuty opiera o zistenia obsiahnuté v rozhodnutí z 9. novembra 2010, hoci Všeobecný súd v rozsudku zo 16. decembra 2015, *British Airways/Komisnia* (T-48/11, neuvverejnený, EU:T:2015:988), uviedol, že tieto konštatovania boli zásadne nesprávne.
- 214 Komisia namieta voči argumentácii žalobkyne.
- 215 Podľa článku 266 ZFEÚ inštitúcia, ktorej akt bol zrušený, musí prijať opatrenia potrebné na vykonanie rozsudku o zrušení. Táto povinnosť má rozsah len v medziach toho, čo je nevyhnutné na zabezpečenie vykonania rozsudku o zrušení (rozsudok z 29. novembra 2007, *Taliansko/Komisnia*, C-417/06 P, neuvverejnený, EU:C:2007:733, bod 52).
- 216 V zmysle ustálenej judikatúry na to, aby sa dosiahol súlad so zrušujúcim rozsudkom a aby bol tento rozsudok vykonaný v plnom rozsahu, dotknutá inštitúcia má povinnosť dodržať nielen výrok rozsudku, ale aj dôvody, ktoré k nemu viedli a o ktoré sa výrok bezpodmienečne opiera, v tom zmysle, že sú nevyhnutné na určenie presného zmyslu toho, o čom sa rozhodlo vo výroku (rozsudky z 26. apríla 1988, *Asteris a i./Komisia*, 97/86, 99/86, 193/86 a 215/86, EU:C:1988:199, bod 27, a zo 6. marca 2003, *Interporc/Komisnia*, C-41/00 P, EU:C:2003:125, bod 29).
- 217 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že ako vyplýva z bodu 184 vyššie, zohľadnenie odôvodnenia, ktoré uvádza presné dôvody nezákonnosti konštatovanej súdom Únie, má za cieľ iba určiť presný zmysel toho, čo bolo rozhodnuté vo výrokovej časti (rozsudok zo 14. septembra 1999, *Komisnia/AssiDomän Kraft Products a i.*, C-310/97 P, EU:C:1999:407, bod 55).
- 218 Závaznosť odôvodnenia rozsudku o zrušení sa nemôže vzťahovať na osoby, ktoré neboli účastníkmi konania a pre ktoré teda rozsudok nemôže obsahovať nijaké rozhodnutie (rozsudok zo 14. septembra 1999, *Komisnia/AssiDomän Kraft Products a i.*, C-310/97 P, EU:C:1999:407, bod 55). To isté musí platiť aj v prípade častí aktu týkajúceho sa určitej osoby, ktoré neboli predložené na preskúmanie súdu Únie a voči ktorým preto súd Únie nemôže vyhlásiť neplatnosť a ktoré sa preto stávajú voči tejto osobe konečnými (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 14. novembra 2017, *British Airways/Komisnia*, C-122/16 P, EU:C:2017:861, bod 85).
- 219 V prejednávanej veci Všeobecný súd v bodoch 88 a 89 svojho rozsudku zo 16. decembra 2015, *British Airways/Komisnia* (T-48/11, neuvverejnený, EU:T:2015:988), konštatoval, že žaloba žalobkyne proti rozhodnutiu z 9. novembra 2010 smerovala len k jeho čiastočnému zrušeniu a že pod hrozbou rozhodnutia *ultra petita* zrušenie, ktoré vyhlásil, nemôže ísť nad rámec zrušenia navrhovaného žalobkyňou. V dôsledku toho Všeobecný súd rozhodol zrušiť sporné rozhodnutie v medziach návrhov žalobkyne. Súdny dvor zamietol odvolanie podané proti uvedenému rozsudku, čím v podstate potvrdil konštatovania a závery, ktoré k tomuto bodu uviedol Všeobecný súd (rozsudok zo 14. novembra 2017, *British Airways/Komisnia*, C-122/16 P, EU:C:2017:861).

- 220 Hoci je teda pravda, že odôvodnenie rozsudku zo 16. decembra 2015, British Airways/Komisia (T-48/11, neuvěřený, EU:T:2015:988), smerovalo ku konštatovaniu nezákonnosti postihujúcej celé rozhodnutie z 9. novembra 2010 v rozsahu, v akom sa týkalo žalobkyne (pozri bod 16 vyššie), rozsah jeho výrokovej časti bol napriek tomu riadne obmedzený na hranice sporu, ktoré žalobkyňa stanovila vo svojich návrhoch (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 14. novembra 2017, British Airways/Komisia, C-122/16 P, EU:C:2017:861, body 91 a 92).
- 221 V súlade s judikatúrou pripomenutou v bode 218 vyššie sa však záväznosť odôvodnenia, ktoré Komisia mala prípadne zohľadniť v čase vykonania rozsudku zo 16. decembra 2015, British Airways/Komisia (T-48/11, neuvěřený, EU:T:2015:988), neuplatňovala na časti rozhodnutia z 9. novembra 2010, ktoré neboli predložené na preskúmanie Všeobecnému súdu, a preto sa na ne nemohla vzťahovať výroková časť uvedeného rozsudku.
- 222 Z toho vyplýva, že Komisia sa mohla v napadnutom rozhodnutí opierať o konštatovania porušenia rozhodnutia z 9. novembra 2010, ktoré neboli spochybnené výrokom rozsudku zo 16. decembra 2015, British Airways/Komisia (T-48/11, neuvěřený, EU:T:2015:988), a ktoré sa teda stali konečnými, bez toho, aby porušila článok 266 ZFEÚ.
- 223 Tento žalobný dôvod treba preto zamietnuť.

5. O treťom žalobnom dôvode založenom na nesprávnom právnom posúdení a/alebo porušení podstatných formálnych náležitostí spočívajúcom v nedostatočnom odôvodnení výšky pokuty a/alebo nedostatku právomoci Komisie uložiť pokutu, ktoré sa netýkajú výlučne konštatovaní porušenia uvedených v napadnutom rozhodnutí

- 224 Žalobkyňa tvrdí, že Komisia sa dopustila pochybenia, porušila podstatné formálne náležitosti a prekročila hranice svojej právomoci tým, že jej uložila pokutu v rovnakej výške, ako bola uložená rozhodnutím z 9. novembra 2010. Komisia totiž vychádzala zo skutočnosti, že nová pokuta sa netýka len obmedzených aspektov jediného a pokračujúceho porušenia, na ktorom sa žalobkyňa podieľala (identifikovaného v článku 1 napadnutého rozhodnutia), ale spočíva aj na aspektoch uvedených v rozhodnutí z 9. novembra 2010, „ktoré sa stali právoplatnými“ (článok 3 napadnutého rozhodnutia).
- 225 Po prvé ku dňu prijatia napadnutého rozhodnutia sa žiadne konštatovanie uvedené v rozhodnutí z 9. novembra 2010 voči nej „nestalo právoplatným“, keďže ešte prebiehalo konanie o odvolaní podanom proti rozsudku zo 16. decembra 2015, British Airways/Komisia (T-48/11, neuvěřený, EU:T:2015:988).
- 226 Po druhé Všeobecný súd zrušil pokutu uloženú žalobkyňi v rozhodnutí z 9. novembra 2010, pretože sa domnieval, že uvedené rozhodnutie obsahovalo zásadné rozpory. To znamená, že všetky konštatovania uvedené v rozhodnutí z 9. novembra 2010 by mali byť zrušené, ak by sa Všeobecný súd nepovažoval za viazaný zásadou *ne ultra petita*. Z pohľadu žalobkyne Komisia nemohla na základe týchto ustanovení neskôr uložiť rovnakú pokutu len preto, že Všeobecný súd nezrušil články 1 až 4 rozhodnutia z 9. novembra 2010 v celom rozsahu, bez uvedenia dodatočného odôvodnenia na podporu konštatovaní vyplývajúcich z uvedených ustanovení.
- 227 Po tretie žalobkyňa tvrdí, že prístup Komisie jej zabránil pochopiť odôvodnenie výšky pokuty v napadnutom rozhodnutí z dôvodu neistoty, ktorá existuje, pokiaľ ide o rozsah porušenia, ktoré sa jej pripisuje.

- 228 Po štvrté Komisia nemala právomoc uložiť v napadnutom rozhodnutí pokutu, ktorá sa netýka výlučne zistení porušenia v tom istom rozhodnutí.
- 229 Komisia namieta voči argumentácii žalobkyne.
- 230 Treba poznamenať, že tento žalobný dôvod sa skladá zo štyroch výhrad, ktoré treba preskúmať postupne.
- 231 Po prvé, pokiaľ ide o údajné pochybenie, ktorého sa dopustila Komisia tým, že v čase prijatia napadnutého rozhodnutia považovala za právoplatné konštatovania uvedené v rozhodnutí z 9. novembra 2010, o ktoré sa opiera pri uložení pokuty žalobkyni, treba uviesť, že aj keby sa toto pochybenie preukázalo, nemalo by vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom sa týka doplnujúceho odôvodnenia tohto rozhodnutia.
- 232 Akty inštitúcií Únie totiž v zásade požívajú prezumpciu zákonnosti, a majú preto právne účinky dovtedy, kým neboli derogované, zrušené v konaní o žalobe o neplatnosť alebo vyhlásené za neplatné v nadväznosti na návrh na začatie prejudiciálneho konania alebo námietku nezákonnosti (rozsudok z 5. októbra 2004, Komisia/Grécko, C-475/01, EU:C:2004:585, bod 18).
- 233 Predmetné konštatovania rozhodnutia z 9. novembra 2010 však neboli v čase prijatia napadnutého rozhodnutia ani zrušené, ani derogované, ani vyhlásené za neplatné. Vyvolávali teda právne účinky, na ktoré sa Komisia mohla účinne odvolávať bez ohľadu na to, či majú okrem iného konečnú povahu.
- 234 Okrem toho treba poznamenať, že podľa článku 60 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie odvolanie proti rozsudku Všeobecného súdu v zásade nemá odkladný účinok (rozsudok zo 7. júla 2016, Komisia/Bilbaína de Alquitranes a i., C-691/15 P-R, neuvverejnený, EU:C:2016:597, bod 16). Podanie odvolania žalobkyňou teda nebránilo Komisii vykonať rozsudok zo 16. decembra 2015, British Airways/Komisia (T-48/11, neuvverejnený, EU:T:2015:988), v súlade s článkom 266 ZFEÚ.
- 235 V každom prípade odvolanie, ktoré žalobkyňa podala proti rozsudku zo 16. decembra 2015, British Airways/Komisia (T-48/11, neuvverejnený, EU:T:2015:988), nemohlo rozšíriť rozsah návrhov na čiastočné zrušenie, ktoré predložila Všeobecnému súdu, keďže v súlade s článkom 170 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora „v odvolaní možno navrhnúť, aby sa... čiastočne alebo úplne vyhovel návrhom, ktoré boli predložené v prvostupňovom konaní, s výnimkou akéhokoľvek nového návrhu“.
- 236 Keďže predmetné konštatovania rozhodnutia z 9. novembra 2010 neboli spochybnené pred Všeobecným súdom a nemohli byť napadnuté len v štádiu odvolania, stali sa voči žalobkyni k dátumu uplynutia lehoty na podanie žaloby stanovenej v článku 263 ZFEÚ konečnými (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 14. novembra 2017, British Airways/Komisia, C-122/16 P, EU:C:2017:861, bod 98). Tento dátum predchádza dátumu prijatia napadnutého rozhodnutia.
- 237 Po druhé, pokiaľ ide o údajne protiprávne opomenutie Komisie odôvodniť použitie nespochybnených zistení rozhodnutia z 9. novembra 2010 v napadnutom rozhodnutí, treba uviesť, že táto výhrada nie je skutkovo podložená, ako vyplýva z bodov 206 a 207 vyššie.

- 238 Za predpokladu, že žalobkyňa chce touto výhradou napadnúť zákonnosť samotného odkazu v napadnutom rozhodnutí na nespochybnené zistenia obsiahnuté v rozhodnutí z 9. novembra 2010 vzhľadom na závery vyplývajúce z rozsudku zo 16. decembra 2015, *British Airways/Komisia* (T-48/11, neuvverejnený, EU:T:2015:988), je potrebné zamietnuť ju ako nedôvodnú v rozsahu, v akom vychádza z nesprávneho chápania záväznosti odôvodnenia uvedeného rozsudku vo vzťahu k zisteniam, ktoré neboli predmetom sporu, v súlade s tým, ako bolo rozhodnuté v bode 221 vyššie.
- 239 Po tretie, pokiaľ ide o výhradu založenú na nedostatočnom odôvodnení pokuty uloženej žalobkyni vzhľadom na neistotu týkajúcu sa rozsahu porušenia, ktoré sa jej kladie za vinu, Všeobecný súd už v bode 209 vyššie konštatoval, že táto údajná neistota je výsledkom systému opravných prostriedkov a okolností, že žalobkyňa požadovala len čiastočné zrušenie rozhodnutia z 9. novembra 2010. Toto odôvodnenie je uvedené v napadnutom rozhodnutí (pozri body 206 a 207 vyššie).
- 240 Okrem toho treba pripomenúť, že odôvodnenie musí byť prispôsobené povahe dotknutého aktu a musia z neho jasne a jednoznačne vyplývať úvahy inštitúcie, ktorá akt prijala, aby sa dotknutým osobám umožnilo pochopiť dôvody prijatia opatrenia a príslušnému súdu vykonať svoje preskúmanie (pozri v tomto zmysle rozsudok 29. septembra 2011, *Elf Aquitaine/Komisia*, C-521/09 P, EU:C:2011:620, bod 147).
- 241 Dodržanie povinnosti odôvodnenia musí byť posudzované v závislosti od okolností prípadu, najmä od obsahu aktu, od povahy uvádzaných dôvodov a od záujmu, ktorý na jeho objasnení môžu mať osoby, ktorým je akt určený, alebo iné osoby, ktorých sa akt priamo a osobne týka v zmysle článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ. Nevyžaduje sa, aby v odôvodnení boli presne uvedené všetky relevantné právne a skutkové okolnosti, keďže otázka, či odôvodnenie aktu spĺňa požiadavky článku 296 ZFEÚ a článku 41 ods. 2 písm. c) Charty, sa má posudzovať nielen s prihliadnutím na jeho znenie, ale tiež s prihliadnutím na jeho kontext, ako aj na všetky právne predpisy upravujúce dotknutú oblasť (rozsudky z 29. septembra 2011, *Elf Aquitaine/Komisia*, C-521/09 P, EU:C:2011:620, bod 150 a z 13. decembra 2016, *Printeos a. i./Komisia*, T-95/15, EU:T:2016:722, bod 45).
- 242 Treba však poznamenať, že v prejednávanej veci samotná okolnosť, že napadnuté rozhodnutie pripisuje zodpovednosť za niektoré zložky porušenia vo vzťahu k tým istým protisúťažným konaniam väčšiemu počtu účastníkov ako rozhodnutie z 9. novembra 2010, na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, nie je takej povahy, že by si mohla vyžadovať dodatočné vysvetlenia, keďže nejde o faktor, ktorý Komisia zohľadnila na účely výpočtu pokuty.
- 243 V tejto súvislosti treba spolu so žalobkyňou uviesť, že Komisia v odôvodnení 1209 napadnutého rozhodnutia medzi inými faktormi relevantnými pre určenie závažnosti jediného a pokračujúceho porušenia skúmala kumulovaný trhovú podiel obvinených dopravcov na celosvetovej úrovni. Okrem toho z odôvodnenia 1212 napadnutého rozhodnutia na rozdiel od toho, čo tvrdí Komisia, nevyplýva, že by tento podiel na trhu nezohľadnila. V predmetnom odôvodnení Komisia uviedla len to, že zohľadnila „najmä povahu a geografický rozsah porušenia“.
- 244 Naopak, zo všetkých úvah týkajúcich sa závažnosti jediného a pokračujúceho porušenia uvedených v odôvodneniach 1198 až 1212 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že Komisia v súlade s judikatúrou Súdneho dvora (pozri v tomto zmysle rozsudok z 26. januára 2017, *Roca/Komisia*, C-638/13 P, EU:C:2017:53, bod 67) vykonala celkové posúdenie rôznych relevantných faktorov, bez zohľadnenia prípadných osobitostí určitých materiálnych alebo

geografických zložiek jediného a pokračujúceho porušenia a v tomto štádiu ani miery variabilnej účasti obvinených dopravcov. Ako vyplýva z odôvodnenia 1219 napadnutého rozhodnutia, dodatočná suma bola tiež stanovená na základe tohto celkového posúdenia. V rámci uvedeného celkového posúdenia však rozdiely uvedené v bode 242 vyššie nemohli Komisii na účely správneho pochopenia pokuty uloženej žalobkyni ukladať, aby uviedla doplňujúce odôvodnenie.

- 245 Pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne uvedené v odpovedi na písomnú otázku Všeobecného súdu, podľa ktorého vo všeobecnosti menší počet účastníkov niektorých protisúťažných správani, ktoré boli proti nej konštatované v rozhodnutí z 9. novembra 2010, v porovnaní s tými, ktorí sú uvedení v napadnutom rozhodnutí, odôvodňoval, aby jej bola znížená pokuta, treba uviesť, že sa týka materiálnej zákonnosti napadnutého rozhodnutia a nie nedostatku odôvodnenia. Toto tvrdenie navyše nie je nijako podložené.
- 246 Z vyššie uvedeného vyplýva, že odkaz v napadnutom rozhodnutí na konštatovania o porušení z rozhodnutia z 9. novembra 2010, ktoré žalobkyňa nespochybnila, nezaväzoval Komisiu, aby v štádiu odôvodnenia výšky pokuty uviedla ďalšie odôvodnenie.
- 247 Po štvrté výhrada založená na nedostatku právomoci Komisie uložiť pokutu, ktorá sa netýka výlučne konštatovaní porušenia v napadnutom rozhodnutí, tiež nemôže uspieť.
- 248 Podľa znenia článku 23 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 1/2003 Komisia totiž môže rozhodnutím uložiť podnikom alebo združeniam podnikov pokuty, keď úmyselne alebo z nedbalosti porušujú článok 101 alebo 102 ZFEÚ.
- 249 Okrem toho súd Únie už rozhodol, že právomoc Komisie prijať určitý akt musí nevyhnutne zahŕňať právomoc tento akt zmeniť pri dodržaní ustanovení týkajúcich sa jej právomoci, ako aj pri dodržaní formálnych a procesných náležitostí stanovených v tomto ohľade (rozsudok z 9. decembra 2014, Lucchini/Komisia, T-91/10, EU:T:2014:1033, bod 108). V osobitnom prípade čiastočného zrušenia určitého aktu musí táto právomoc zahŕňať právomoc prijať nové rozhodnutie, ktorým sa prípadne doplnia časti aktu, ktoré sa stali konečnými.
- 250 V prejednávanej veci treba v prvom rade uviesť, že sporné konštatovania o porušení uvedené v rozhodnutí z 9. novembra 2010 boli uvedené v rámci toho istého konania, ako je konanie, ktoré viedlo k napadnutému rozhodnutiu, a v nadväznosti na to isté oznámenie o výhradách.
- 251 Ďalej treba konštatovať, že Komisia v napadnutom rozhodnutí vysvetlila, prečo zohľadnila výrok rozhodnutia z 9. novembra 2010 v rozsahu, v akom sa týka žalobkyne, a prečo v dôsledku toho obmedzila rozsah nových konštatovaní o porušení uvádzaných voči nej (pozri body 206 a 207 vyššie).
- 252 Napokon, ako bolo pripomenuté v odôvodneniach 9 a 11 napadnutého rozhodnutia, rozsudkom zo 16. decembra 2015, British Airways/Komisia (T-48/11, neuvverejnený, EU:T:2015:988), bolo rozhodnuté o zrušení rozhodnutia z 9. novembra 2010 najmä v rozsahu, v akom ukladá žalobkyni pokutu, na základe čoho Komisia na účely vykonania uvedeného rozsudku opätovne prijala v rámci napadnutého rozhodnutia ustanovenie, ktorým uložila žalobkyni pokutu za jej účasť na jedinom a pokračujúcom porušení.
- 253 Vzhľadom na vyššie uvedené je potrebné konštatovať, že Komisia konala v rámci svojej právomoci.

[omissis]

9. O ôsmom žalobnom dôvode založenom na pochybeniach Komisie pri výpočte zníženia priznaného žalobkyňa na základe programu zhovievavosti

- 407 V rámci ôsmeho žalobného dôvodu žalobkyňa po prvé tvrdí, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď konštatovala, že jej žiadosť o zhovievavosť z 27. februára 2006 nemala „významnú pridanú hodnotu“ z dôvodu, že potvrdzovala informácie, ktoré Komisia už získala od spoločnosti Lufthansa.
- 408 Po druhé žalobkyňa tvrdí, že predložila nové dôkazy preukazujúce existenciu dohôd zahŕňajúcich viacerých iných dopravcov, ktoré Komisia použila v napadnutom rozhodnutí, ale ktorých význam sa Komisia snaží minimalizovať tým, že nesprávne tvrdí, že už boli zverejnené.
- 409 Po tretie žalobkyňa uvádza, že predložila dôkazy, ktoré prinajmenšom umožnili preukázať rozsah a dĺžku trvania konštatovaného porušenia.
- 410 Po štvrté žalobkyňa tvrdí, že posúdenie Komisie, podľa ktorého jej vyhlásenia uvedené v rámci jej žiadosti o zhovievavosť boli vyhýbavé alebo nejasné, je nesprávne a zároveň irelevantné.
- 411 Po piate žalobkyňa tvrdí, že sa s ňou zaobchádzalo nespravodlivo v porovnaní s ostatnými žiadateľmi o zhovievavosť, ktorým bolo priznané väčšie zníženie pokuty, zatiaľ čo niektorí boli v napadnutom rozhodnutí rovnako kritizovaní ako ona, pokiaľ ide o dôkaznú hodnotu ich vyhlásenia, a iní, podobne ako Air Canada, prejavili nekooperatívny prístup.
- 412 Komisia namieta voči argumentácii žalobkyne.
- 413 Podľa bodu 20 oznámenia o zhovievavosti z roku 2002 „podniky, ktoré nespĺňajú podmienky [na získanie oslobodenia od pokút], môžu byť oprávnené [na] využitie zníženia akejkoľvek pokuty, ktorá by bola inak uložená“.
- 414 Bod 21 oznámenia o zhovievavosti z roku 2002 stanovuje, že „s cieľom oprávnenia [na zníženie pokuty podľa bodu 20 uvedeného oznámenia] podnik musí poskytnúť Komisii dôkaz o porušovaní, pre ktoré existuje podozrenie, ktorý predstavuje značnú pridanú hodnotu, pokiaľ ide o dôkaz, ktorý už má Komisia, a musí ukončiť svoje zapojenie sa do porušovania, pre ktoré existuje podozrenie, najneskôr k dátumu, keď predkladá dôkaz“.
- 415 Bod 22 oznámenia o zhovievavosti z roku 2002 vymedzuje pojem významná pridaná hodnota takto:
- „Pojem ‚pridaná hodnota‘ sa týka rozsahu, do ktorého poskytnutý dôkaz posilňuje, svojou povahou a/alebo úrovňou podrobnosti, schopnosť Komisie preukázať dané skutočnosti. Pri tomto hodnotení Komisia obvykle považuje písomný dôkaz pochádzajúci z časového obdobia, ku ktorému sa vzťahujú skutočnosti, za dôkaz väčšej hodnoty[,] ako je následne stanovený dôkaz. Podobne, dôkaz priamo sa vzťahujúci k daným skutočnostiam sa spravidla považuje za dôkaz s väčšou hodnotou ako iba nepriama dôležitosť.“
- 416 V bode 23 písm. b) prvom odseku oznámenia o zhovievavosti z roku 2002 sú upravené tri rozsahy zníženia pokuty. Prvý podnik, ktorý spĺňa podmienky uvedené v bode 21 uvedeného oznámenia, má nárok na zníženie výšky pokuty o 30 až 50 %, druhý podnik na zníženie výšky pokuty o 20 až 30 % a ďalšie podniky na zníženie výšky pokuty maximálne o 20 %.

- 417 Komisia má širokú mieru voľnej úvahy pri posúdení kvality a užitočnosti spolupráce poskytnutej podnikom, predovšetkým v porovnaní s prínosmi ostatných podnikov (rozsudky z 10. mája 2007, SGL Carbon/Komisia, C-328/05 P, EU:C:2007:277, bod 88, a z 20. mája 2015, Timab Industries a CFPR/Komisia, T-456/10, EU:T:2015:296, bod 177).
- 418 Okrem toho skutočnosť, že Komisia využila všetky dôkazy, ktoré má k dispozícii, a teda aj informácie, ktoré poskytla žalobkyňa vo svojej žiadosti o zhovievavosť, však ešte nepreukazuje, že tieto informácie predstavovali významnú pridanú hodnotu vo vzťahu k dôkazom, ktoré Komisia už mala k dispozícii (pozri v tomto zmysle rozsudok z 13. júla 2011, ThyssenKrupp Liften Ascenseurs/Komisia, T-144/07, T-147/07 až T-150/07 a T-154/07, EU:T:2011:364, bod 398).
- 419 Nakoniec vyhlásenie, ktoré sa obmedzuje na to, že v určitom rozsahu potvrdí vyhlásenie, ktoré už Komisia mala k dispozícii, neľahčuje úlohu Komisie výrazným spôsobom (pozri rozsudok zo 17. mája 2011, Elf Aquitaine/Komisia, T-299/08, EU:T:2011:217, bod 343 a citovanú judikatúru).
- 420 V odôvodneniach 1363 až 1371 napadnutého rozhodnutia sa Komisia domnievala, že dôkazy predložené žalobkyňou pri podaní jej žiadosti o zhovievavosť 27. februára 2006 nemajú „významnú pridanú hodnotu“, čím sa znemožnilo, aby sa žalobkyňa považovala za prvý podnik, ktorý spĺňa podmienku stanovenú v bode 21 oznámenia o zhovievavosti z roku 2002. Až v pokročilejšom štádiu správneho konania sa Komisia na základe žalobkyňou neskôr predložených dôkazov domnievala, že žalobkyňa bola deviatym podnikom, ktorý splnil podmienku stanovenú v odseku 21 tohto oznámenia (pozri odôvodnenie 1381 napadnutého rozhodnutia).
- 421 Komisia tak v odôvodnení 1364 napadnutého rozhodnutia uviedla, že dôkazy predložené žalobkyňou 27. februára 2006 „sa skladali z mnohých dokumentov, ktoré už boli Komisii známe po inšpekciách, z niekoľkých nových dokumentov obmedzenej hodnoty pre Komisiu a z vyhlásenia podniku, ktoré zostáva vyhybavé a nejasné, pokiaľ ide o kartel a účasť [žalobkyne] na tomto karteli“.
- 422 Komisia z toho v odôvodnení 1365 napadnutého rozhodnutia vyvodila záver, že „nepriináš[ali] teda významnú pridanú hodnotu z dôvodu, že ani žiadosť o zhovievavosť, ani dokumenty predložené 27. februára 2006 neposkyt[ovali] Komisii významné dodatočné dôkazy o údajnom porušení“.
- 423 Po prvé treba uviesť, že na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, Komisia nevyklúčila, že dôkazy predložené žalobkyňou 27. februára 2006 majú „významnú pridanú hodnotu“ len z dôvodu, že iba potvrdzujú informácie, ktoré už mala k dispozícii. Komisia tak najmä konštatovala, že mnohé dokumenty predložené žalobkyňou už mala k dispozícii, najmä preto, lebo boli nájdené pri inšpekcii vykonanej v jej priestoroch (odôvodnenie 1370 napadnutého rozhodnutia). Komisia tiež uviedla, že niektoré dokumenty predložené žalobkyňou nesúvisia s jediným a pokračujúcim porušením (odôvodnenia 1367 a 1370 tohto rozhodnutia) alebo že nenasvedčujú existencii tohto porušenia (odôvodnenie 1367 uvedeného rozhodnutia).
- 424 Po druhé, pokiaľ ide o dôkazy predložené žalobkyňou, ktoré podľa nej preukazujú existenciu dohôd uvedených v bode 408 vyššie, tieto dôkazy pozostávajú z [dôverné]². Komisia ich použila [dôverné]. Komisia však v odôvodnení 1370 napadnutého rozhodnutia [dôverné] a bez toho, aby jej žalobkyňa odporovala, že o tomto kontakte [dôverné] už vedela.

² Dôverné údaje vymazané

425 Po tretie, pokiaľ ide o dôkazy, ktoré podľa žalobkyne umožnili rozšíriť rozsah a dĺžku trvania jediného a pokračujúceho porušenia, tieto sa skladajú z [dôverné]. Tieto dôkazy boli použité [dôverné].

426 Odôvodnenie 126 napadnutého rozhodnutia znie:

[dôverné]

427 Z odôvodnení 124 a 125 napadnutého rozhodnutia pritom vyplýva, že Komisia už mala [dôverné] informácie o kontaktoch [dôverné].

428 Okrem toho z odôvodnenia 193 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že Komisia už mala vďaka dokumentom získaným pri inšpekcii vykonanej v priestoroch žalobkyne k dispozícii dôkazy [dôverné].

429 V internom e-maile sa uvádza [dôverné].

430 Pokiaľ ide ďalej o odôvodnenie 336 napadnutého rozhodnutia, toto odôvodnenie znie takto:

[dôverné]

431 Vyhlásenia žalobkyne zhrnuté v odôvodnení 336 napadnutého rozhodnutia potvrdzujú informácie, ktoré v tejto súvislosti poskytla Lufthansa pri svojej žiadosti o zhovievavosť a zhrnuté v odôvodneniach 124 a 125 napadnutého rozhodnutia. [dôverné] Treba však uviesť, že dôkazy predložené žalobkyňou a zhrnuté v odôvodnení 336 pozostávali buď z vyhlásení uskutočnených po sporných skutočnostiach v rámci konania začatého Komisiou, alebo z nepriamych dôkazov [dôverné].

432 Po štvrté, pokiaľ ide o posúdenie Komisie týkajúce sa [dôverné] podľa ktorého toto vyhlásenie bolo „vyhýbavé a nejasné, pokiaľ ide o [sporný] kartel a účasť [žalobkyne] na tomto karteli“ (odôvodnenie 1364 napadnutého rozhodnutia), treba uviesť, že žalobkyňa nespochybňuje, že [dôverné] výslovne neuznala protisúťažnú povahu tejto výmeny informácií týkajúcej sa PP so spoločnosťou Lufthansa. Skutočnosť, že žalobkyňa neuznáva svoju účasť na protisúťažnom správaní, nie je irelevantná pri posudzovaní pridanej hodnoty jej ústneho vyhlásenia.

433 Vzhľadom na všetko, čo bolo uvedené, treba konštatovať, že Komisia sa nedopustila pochybenia, keď vzhľadom na dôkazy, ktoré už mala k dispozícii, a obsah žiadosti žalobkyne o zhovievavosť z 27. februára 2006 dospela k záveru, že žalobkyňa neprinesla významnú pridanú hodnotu v zmysle bodu 21 oznámenia o zhovievavosti z roku 2002.

[omissis]

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (štvrtá rozšírená komora)

rozhodol takto:

1. Článok 1 ods. 1 písm. e), článok 1 ods. 2 písm. e) a článok 1 ods. 3 písm. e) rozhodnutia Komisie C(2017) 1742 final zo 17. marca 2017 týkajúceho sa konania podľa článku 101 ZFEÚ, článku 53 Dohody o EHP a článku 8 Dohody medzi Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o leteckej doprave (vec AT.39258 – Nákladná letecká doprava) sa zrušuje v rozsahu, v akom určuje účasť spoločnosti British Airways plc na zložke jediného a pokračujúceho porušenia predstavujúcej odmietnutie zaplatiť provízie z prirážok.
2. Článok 1 ods. 4 písm. e) rozhodnutia C(2017) 1742 final sa zrušuje.
3. Výška pokuty uloženej spoločnosti British Airways v článku 3 písm. e) rozhodnutia C(2017) 1742 final sa stanovuje na 84 456 000 eur.
4. Žaloba sa v zostávajúcej časti zamieta.
5. Európska komisia znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť tretinu trov konania vynaložených spoločnosťou British Airways.
6. British Airways znáša dve tretiny svojich vlastných trov konania.

Kanninen

Schwarcz

Iliopoulos

Spielmann

Reine

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 30. marca 2022.

Podpisy